

KARLŮV MOST

Každý zná památný most Otce vlasti Karla IV.
Starobylý most s neopakovatelným pohledem na Pražský hrad a matku řek Vltavu.
Tudy chodily královské průvody, zde se odvíjely dějiny.

Znáte jeho historii?
Víte, koho která socha představuje?
Vše se dozvíte, když si Karlův most spolu projdeme.

POPIS MOSTU

Karlův most je dlouhý 515,76 metrů a dosahuje šířky 9,40 až 9,50 metru. Most překonává nejen řeku Vltavu, ale také její umělé rameno, zvané Čertovka. Je tvořen šestnácti mohutnými oblouky, které nesou celou konstrukci na hladině řeky ve výši třinácti metrů. Zakončení mostu na jedné straně tvoří Staroměstská mostecká věž a na druhém konci menší a větší mostecká věž Malostranská.

Podle historických pramenů původně Pražané most nazývali Kamenným. Postupem času byl přejmenován na Pražský most a od roku 1870 je to most Karlův.

STAVBA KARLOVA MOSTU

Karlův most je druhým nejstarším kamenným mostem v České republice.

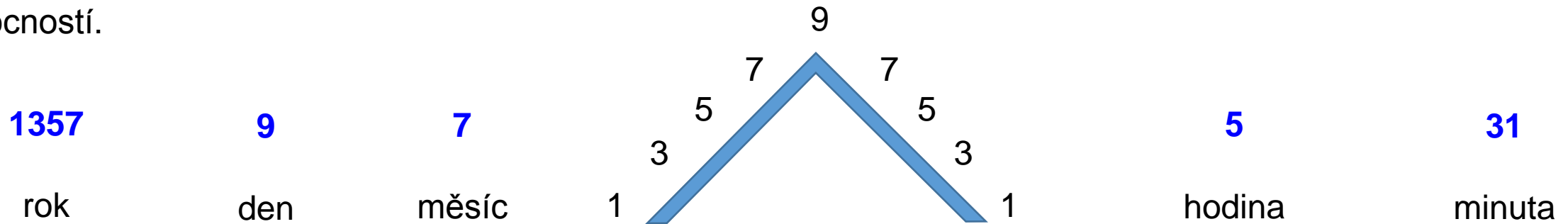
Základní kámen celé stavby byl položen v roce 1357, na základech Juditina mostu. Ten byl v roce 1342 stržen ničivou povodní.

Jak je ze samotného názvu patrné, a stavbu mostu se zasloužil Otec vlasti Karel IV.

Most, který již v minulosti představoval významnou spojnici mezi Starým Městem Pražským a Malou Stranou, byl dokončen v roce 1402.

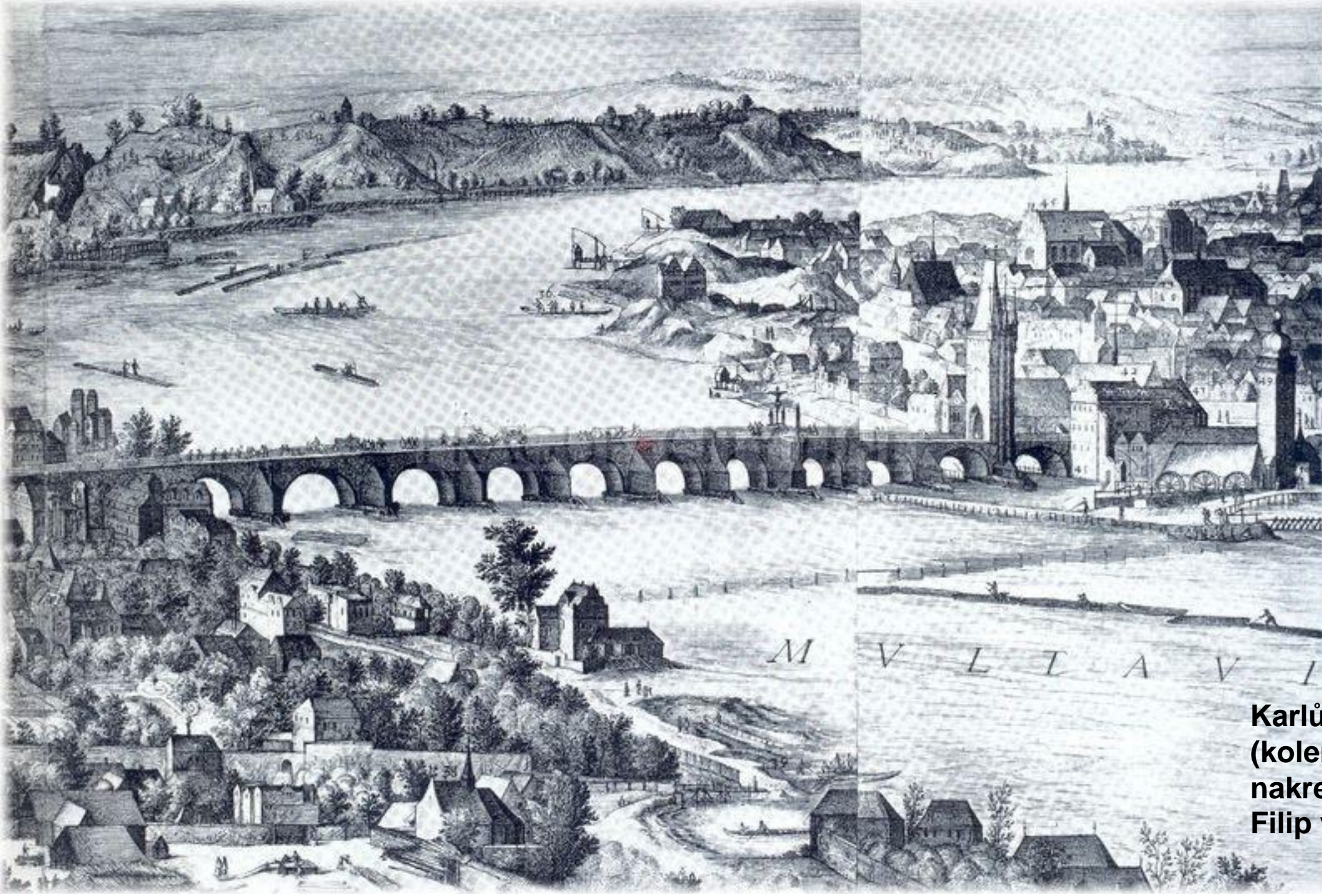
Základní kámen

Protože Karel IV. byl nejen zaníceným věřícím, ale také zasvěceným mystikem, rozhodli o dni, kdy bude položen základní kámen nového mostu, astrologové. Vypočetli, že nejpříznivějším okamžikem položení základního kamene bude 9. červenec roku 1357, o páté hodině a jedenatřicáté minutě. V tomto datu a hodině se nachází palindromická řada lichých čísel, kterážto měla ochránit most před zbořením povodní a dalšími útoky zlých mocností.

Všechny v té době známé planety kromě Marsu byly v tento okamžik v astrologicky nejpříznivější poloze, totiž nad obzorem (Mars je symbolem velkých činů, ale též války). Kromě Marsu a Měsíce byly tyto planety v Raku a v Rybách, tedy ve vodních znameních. Slunce se právě nacházelo v ascendentu znamení Lva, heraldického symbolu Království českého. A navíc byl Saturn v konjunkci se Sluncem, což bylo v té době chápáno jako šťastné znamení, protože nepříznivý vliv Saturnu byl překonán působením Slunce.

Palindrom je slovo, skupina slov nebo čísel, která čtená oběma směry mají stejný srozumitelný význam. Ale ani příznivý okamžik, ani magické formule nedokázaly most zcela ochránit - několikrát byl poničen povodněmi, mj. v letech 1432 (zbořeno 5 pilířů), 1784 a zejména v r. 1890, kdy naplavené dříví z horního toku Vltavy zbořilo 2 pilíře a 3 klenby.

**Karlův most
(kolem roku 1606)
nakreslil
Filip van den Bosche**

r.1915

PRAHA. - Karlův most.

Předchůdci Karlova mostu

Prvním mostem, který můžeme označovat za předchůdce současného Karlova mostu, byl **dřevěný most**, který byl vystavěn již v desátém století. O existenci mostu se dozvídáme z mnoha dobových pramenů, a to především z Kosmovy kroniky a ze zápisků významného obchodníka Ibrahíma ibn Jákoba.

Juditin most

Nástupcem dřevěného mostku byl známý Juditin most. Kamenný most vznikal v letech 1158 – 1172. Vyrostla tak mostní stavba, které byla dlouhá více než pět set metrů a sedm metrů široká. Most byl unikátní také pro svých sedmadvacet kleneb nad řekou. Most byl postaven údajně na podnět královny Judity Durynské, manželky českého krále Vladislava II. Na stavbě se podíleli nejvýznamnější italsí stavitelé té doby. Podle dochovaných pramenů byl most postaven z červeného pískovce a vydlážděn nepravidelnými křemencovými kvádry. Údajně byl také doplněn sochařskou výzdobou.

V únoru roku 1342 postihla Prahu rozsáhlá povodeň, která byla spojena s táním ledu. Vltava se velmi rozvodnila, a pod silou vodního živlu byl Juditin most stržen. Historici dokládají mnohé případy, kdy se v důsledky nízkého stavu vody v řece Vltavě, na hladině objevily zbytky Juditina mostu, do té doby ukryté hluboko na dně řeky. Jedním z takových případů byl rok 1784, kdy byla hladina řeky tak nízko, že bylo možné spatřit dvanáct pilířů Juditina mostu. Pilíře se z vody opět vynořily v roce 1941, tentokrát prozatím naposledy.

Z Juditina mostu se do dnešních dnů zachovaly pouze jeho fragmenty. Ty si je možné prohlédnout ve sklepení malostranských domů, a nacházejí se také na nižší Malostranské mostecké věži na konci Karlova mostu. Zbytky Juditina mostu si také můžeme prohlédnout v klášteře Křižovníků na Křižovnickém náměstí.

Zachovaný oblouk z Juditina mostu pod obloukem Karlova mostu na Čertovce

HISTORIE KARLOVA MOSTU

Poté, co byl Juditin most, která spojoval Malou Stranu se Starým Městem pražským stržen povodněmi, vybudování spojnice přes řeku Vltavu bylo nevyhnutelné. Stavbou nového kamenného mostu byl pověřen věhlasný stavitel té doby, Petr Parléř. K dokončení stavby však došlo až čtyři roky po stavitelově smrti, tedy v roce 1402. Po ukončení stavebních prací stál přes Vltavu most o délce pět set dvacet metrů a šířce deset metrů. Most by nesen šestnácti mohutnými pilíři. Později byl most na obou stranách osazen vysokými mosteckými věžemi, kterými jsou Staroměstská mostecká věž a Malostranské mostecké věže. V letech 1683 – 1714 byly na zábradlí Karlova mostu instalovány sochy a sousoší významných světců, pocházející od významných barokních sochařů.

Hlavním účelem mostu bylo především spojit Staré Město s Malou Stranou. V minulosti se také jednalo o významnou část Královské cesty, neboť Karlův most patřil mezi významné úseky celé trasy. V roce 1723 bylo na mostě instalováno olejové osvětlení, které bylo nahrazené v roce 1866 plynovým.

Přeprava po mostě byla zásadně pěší, ale v roce 1883 došlo k významnému zvratu, neboť byla na Karlův most zavedena koňka (koněspřežná dráha). Po elektrifikaci dopravních spojů došlo v roce 1905 k zavedení elektrického, tramvajového dopravního spojení. Tramvaje zde jezdily pouze tři roky, neboť se zjistilo, že časté otřesy a celková provoz výrazně ohrožují statiku mostu, proto byly prozatím nahrazeny autobusy. Ty však obě části města spojovaly pouze rok, a po přerušení dopravy po městě začaly jezdit až v roce 1932.

Městská veřejná doprava po Karlově mostě skončila během druhé světové války, a automobilový provoz byl zcela zakázán v roce 1965.

KATASTROFY V DĚJINÁCH KARLOVA MOSTU

K první velké živelné pohromě, došlo v roce 1367. Tehdy ještě most nebyl zcela dokončen, a velká voda rozbourala jeden z nosných pilířů mostu.

Další ničivá povodeň postihla Prahu v roce 1432. Rozvodněná Vltava s sebou odnesla pět pilířů, a dle historických pramenů tehdy most protrhla na třech místech. Oprava ničivých následků trvala dlouhé čtyři roky, a v roce 1436 se na Karlově mostě uskutečnil rytířský turnaj, uspořádaný na počest krále Zikmunda.

Třicetiletá válka

Rok 1501 nebyl opět pro historickou stavbu nikterak přívětivý. Postihla jej další ničivá povodeň. Kromě živelných katastrof, byl most také devastován boji, které v jeho okolí probíhaly. Přenesme se nyní na sklonek Třicetileté války, do roku 1648. Při obléhání Prahy švédskými vojsky, došlo k obrovskému poškození Staroměstské mostecké věže, která byla nepřáteli několikrát odstřelována.

Povodně s katastrofickými následky

Píše se rok 1784 a Prahou se opět prohnala velká voda, která s sebou přinesla další katastrofické následky. Došlo k poničení několika mostních pilířů, a tím také k narušení statiky mostu. Neprodleně byl tedy ukončen veškerý provoz přes Karlův most, a dokonce byl omezen i provoz pěší. Následovaly dlouhé stavební práce, které vedly ke zpevnění mostních pilířů. Za pomoci šlapacích kol byla z mostu vyčerpána veškerá naplavená voda.

Povodeň 1872

Povodeň 1890

Povodeň 1890

Oprava mostu

Avšak k nejhoršímu a nejtěžšímu poškození mostu, došlo při povodni v roce 1890. V září tohoto roku dosahovala voda přes dva metry nad běžným stavem hladiny.

Stále stoupající hladina řeky s sebou přinášela vše, co jí postavilo do cesty. Z naplavených klád, vorů, utržených plováren a jiných plovoucích předmětů, se před Karlovým mostem vytvořila jakási hráz, která se stále zvětšovala. Silný tlak vody zanedlouho protrhl tři mostní oblouky, vyvrátil dva živlem podezuté pilíře a poškodil několik dalších.

Po stržení pátého pilíře se do vody zřítily také dvě velice cenné sochy, socha svatého Ignáce z Loyoly a svatého Františka Xaverského od barokního sochaře F. M. Brokoffa.

Vysoká hladina řeky opadla až po třech týdnech, a následně byla zahájeno sčítání škod. Následovaly opět náročné stavební práce, kdy byly odklizeny naplavené předměty, opravovány méně poškozené pilíře a na místě zřícených částí, postaveny nové. Práce probíhaly dlouhé dva roky.

Lávka pro pěší při opravě mostu

POVĚSTI A LEGENDY

Byla při stavbě mostu použita vejce?

Jedna z nejznámějších pověstí vypráví o tom, že byly při stavbě Karlova mostu do malty zamíchány také vejce. Podle všeho samotný Karel IV. nařídil českým městům, aby do Prahy začala posílat vejce pro stavbu mostu. Bylo to snad proto, aby kameny lépe držely? V roce 2008 byl proveden laboratorní rozbor malty, který měl ukázat, z čeho je složena. Podle tehdejšího výzkumu bylo prokázáno, že byla vejce při stavbě Karlova mostu opravdu použita. O dva roky později provedli průzkum vědci z Vysoké školy chemicko-technologické, podle kterých však vejce při stavbě použita nebyla. Z rozboru se však ukázalo, že byla malta zalévána vínem a mlékem.

Kříž na Karlově mostě

Další z pověstí se váže ke kříži na Karlově mostě. Pokud se pozorně zadíváte na druhý pilíř mostu od Staroměstské věže, můžete se po obou stranách povšimnout výstupků. Právě na jednom z nich se v dobách Karla IV. nacházel kříž. Na protějším místě údajně stávalo popraviště. Lidí, kteří byli odsouzeni trestem smrti, měli možnost před křížem pokleknout a pomodlit se. Kolemjdoucí se při procházení po mostě u kříže vždy zastavili a modlili se za popravené duše. Kříž na mostě stál až do doby, kdy jej nechala manželka Fridricha Falckého Alžběta Stuartovna, pro nenávist ke katolictví odstranit. Ale Pražané jej po čase opět umístili zpět.

Pověst o staviteli a ďáblovi

S Karlovým mostem je dále spojená legenda, která vznikla poté, co dal z mostu král Václav IV. shodit Jana Nepomuckého. Podle legendy byl tento čin potrestán, neboť následně došlo ke zřícení jednoho mostního oblouku. Od té doby nebylo možné most opravovat, neboť všechny nové stavební práce do rána opět spadly. Jeden ze stavitelů se proto rozhodl spolčit se s ďáblem. Jako odměnu pekelníkovi slíbil duši první bytosti, která na most vstoupí. Stavitel ale nechtěl nikomu ublížit, proto na most poslal kohouta. Čert ale jeho lest prokoukl, a vylákal na most stavitelovu těhotnou ženu. Ženu zachránil až náhodný kolemjdoucí, a od té doby bylo možné Karlův most opět opravovat.

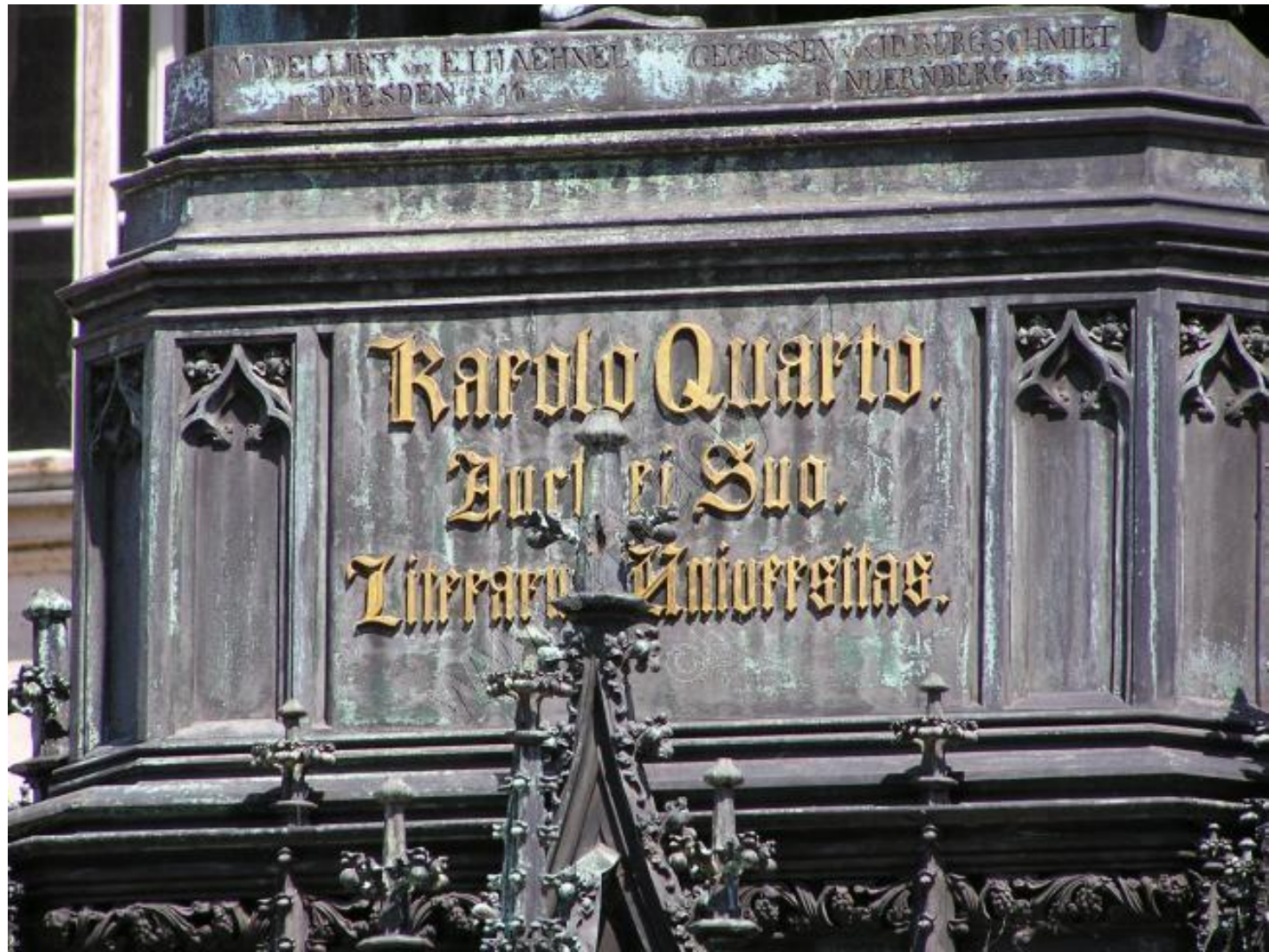
ZAJÍMAVOSTI Světová NEJ...

Tato nejvýznamnější gotická památka staré Prahy, v současné době patří k nejzachovalejším středověkým mostům Evropy. Karlův most představuje nejstarší stojící most přes řeku Vltavu na území Hlavního města Prahy. Další prvenství, které je této památce právem připisováno je, že se jedná o druhý nejstarší dochovaný most v České republice. Nejstarším mostem České republiky je kamenný most v Písku. Dále je Karlův most v pořadí čtvrtou kamennou mostní stavbou, která byla na území Čech postavena. Prvním mostem byl nejspíše Juditin most, dále most v Písku, poté most v Roudnici nad Labem. Nejfrekventovanější pražská památka bývá také velmi často označována, jako jeden z nejkrásnějších mostů světa.

Socha Karla IV. na Křižovnickém náměstí

Novogotický bronzový pomník císaře Karla IV. byl odhalen uprostřed náměstí roku 1848 u příležitosti 500. výročí založení Univerzity Karlovy. Byl vytvořen v novogotickém slohu podle modelu drážďanského sochaře A. Hähnela. Náměstí bylo zároveň upraveno a rozšířeno, zejména byla překryta vodní hladina mezi prvním obloukem mostu a budovou křižovnického kláštera. Ústřední sochou pomníku je postava panovníka v královském hávu a s korunou na hlavě; v pravici drží zakládací listinu univerzity. Na podstavci jsou alegorie čtyř fakult Karlovy univerzity: teologické, lékařské, právnické a filosofické (pův. fakulta artistická, svobodných umění) a na rozích podstavce jsou čtyři významné osobnosti tehdejší doby. Arnošt z Pardubic 1297-1364 pražský biskup, od 1344 arcibiskup, podílel se na založení pražské univerzity, přítel a rádce Karla IV., Jan Očko z Vlašimi, +1380, od 1364 arcibiskup pražský, kancléř a blízký rádce Karla IV., vychovatel Václava IV., Matyáš z Arrasu 1290-1352, flanderský architekt činný v Avignonu, od r. 1344 v Praze. Zahájil stavbu chrámu sv. Víta. Beneš z Kolovrat doprovázel císaře Karla IV. v r. 1355 ke korunovaci v Římě.

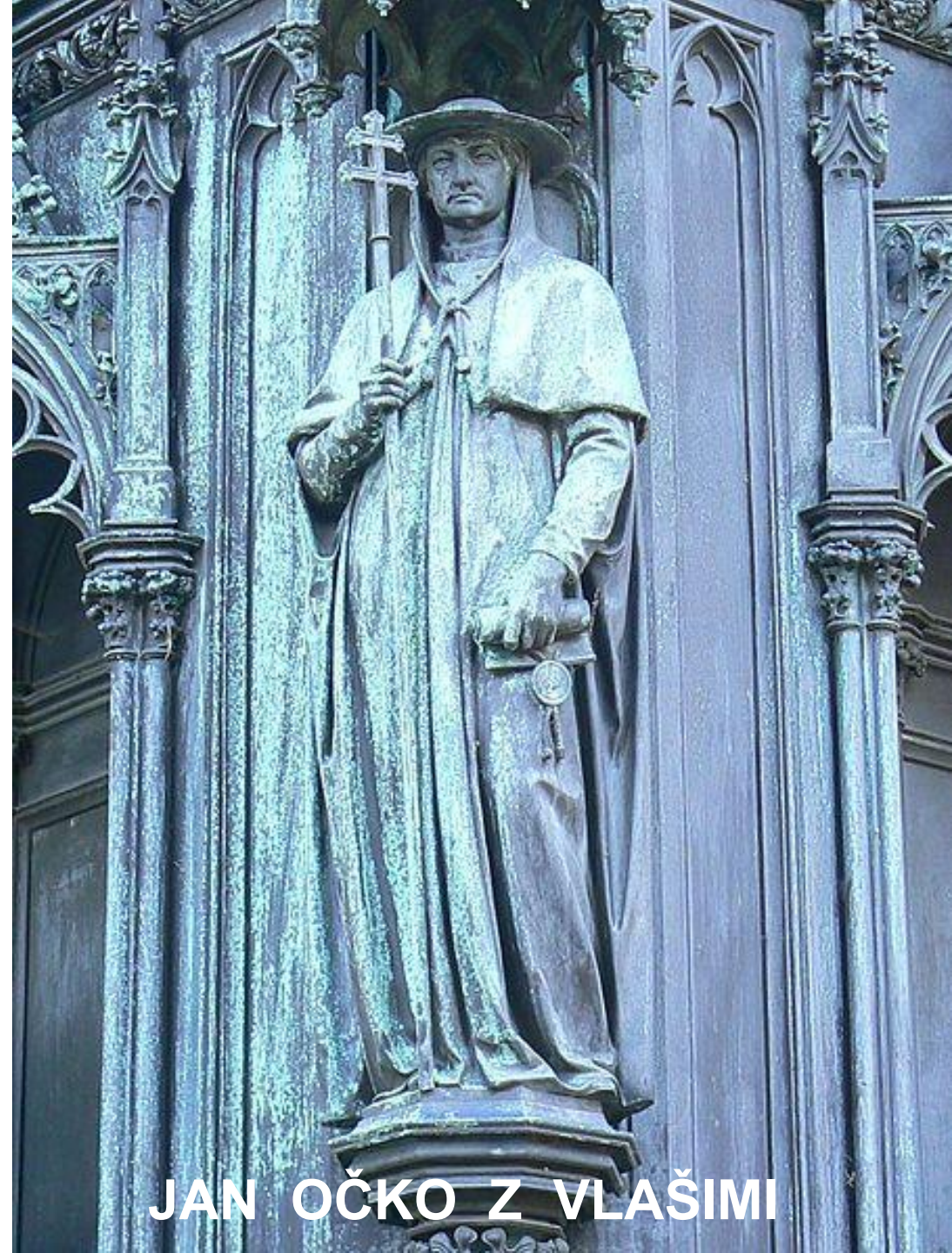

MODELLIRT VON E. HAHNEL GEGOSSEN VON BURG-SCHMIED
DRESDEN 1846 IN NUERNBERG 1848

Karolo Quarto,
Auct. et Suo,
Literar. Universitas.

ARNOŠT Z PARDUBIC

JAN OČKO Z VLAŠIMI

MATYÁŠ Z ARRASU

BENEŠ Z KOLOVRAT

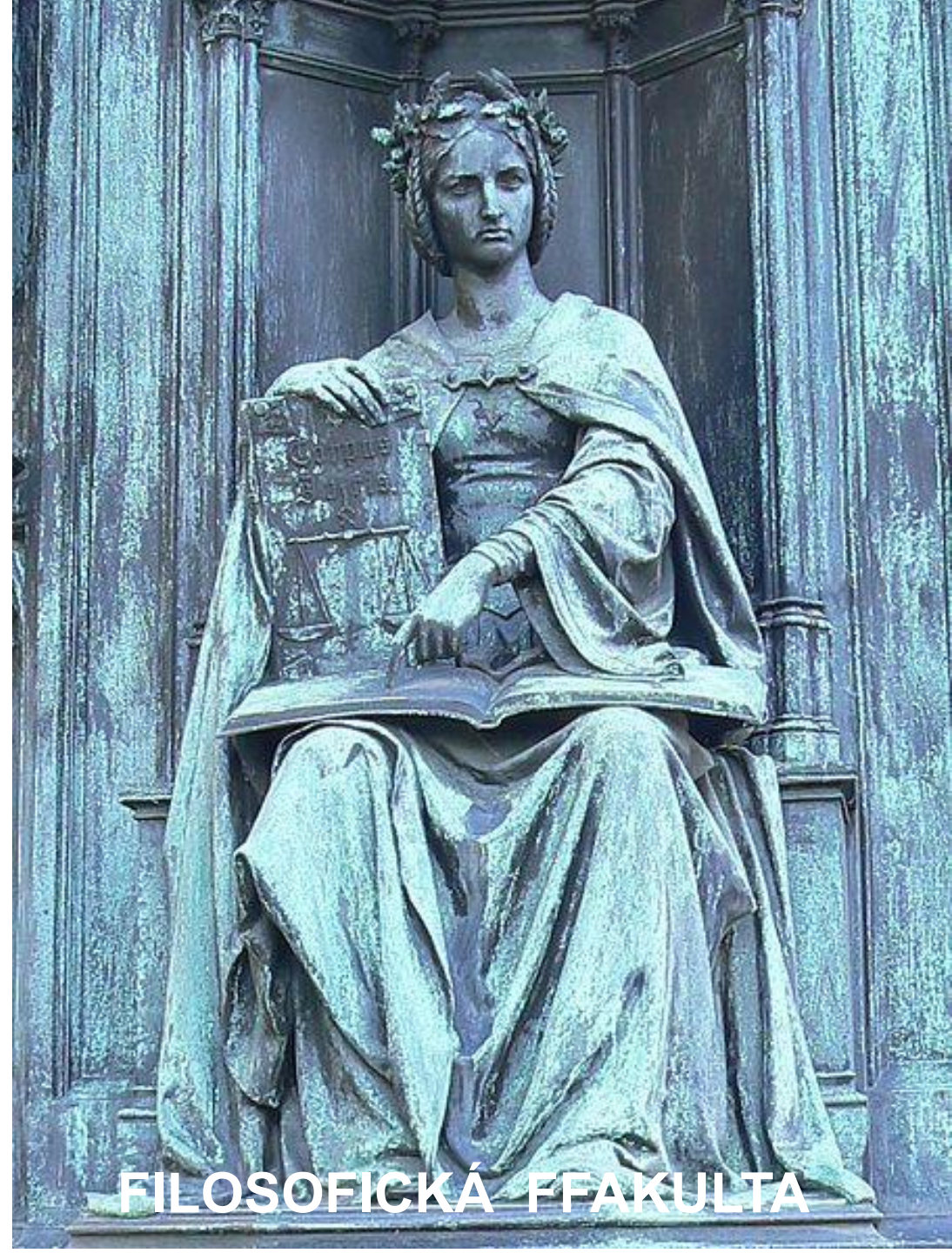
TEOLOGICKÁ FAKULTA

LÉKAŘSKÁ FAKULTA

PRÁVNICKÁ FAKULTA

FILOSOFICKÁ FFAKULTA

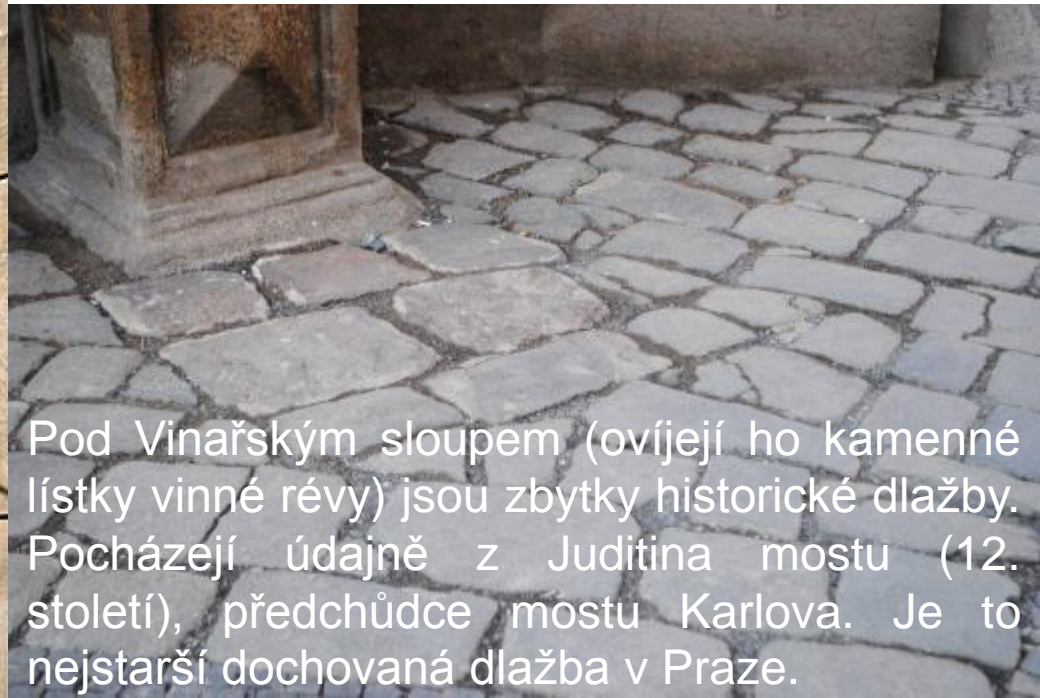

V nenápadném rohu vedle kostela sv. Františka na Křižovnickém náměstí stojí od roku 1846 tzv. **vinařský sloup se sochou sv. Václava**, která je dílem sochaře Jana Jiřího Bendla z roku 1676. Sloup kdysi stál u strážnice přímo uprostřed náměstí. Okolo sloupu jsou zbytky dlažby z bývalého Juditina mostu z 12. století, předchůdce dnešního Karlova mostu.

Rok 1743 - Vinařský sloup na svém
původním místě vedle budovy celnice
před Staroměstskou mosteckou věží

Pod Vinařským sloupem (ovíjejí ho kamenné lístky vinné révy) jsou zbytky historické dlažby. Pocházejí údajně z Juditina mostu (12. století), předchůdce mostu Karlova. Je to nejstarší dochovaná dlažba v Praze.

Staroměstská mostecká věž

Staroměstská mostecká věž je často považována za jednu z nejúžasnějších civilních gotických staveb na světě. Věž byla založena ve stejný okamžik, jako Karlův most. Hranolovitá věž se skládá z celkem tří pater. Zakončena je nejen cimbuřím, ale také vysokou břidlicovou střechou. Věž se tyčí do výše bez mála padesát metrů, avšak postranní věžičky dosahují o něco výše.

Autorem věže je stavitel, který se zasloužil i o vznik Karlova mostu, Petr Parléř. Ten věž nechal zhotovit z pískovcových kvádrů, a přidal také unikátní a pro gotiku zcela typický prvek, lomený oblouk a klenbu s trojprasky. Stavba byla dokončena v roce 1380. Brána mostní věže sloužila mimo jiné jako průjezd korunovačních královských průvodů, neboť se nacházela na trase Královské cesty.

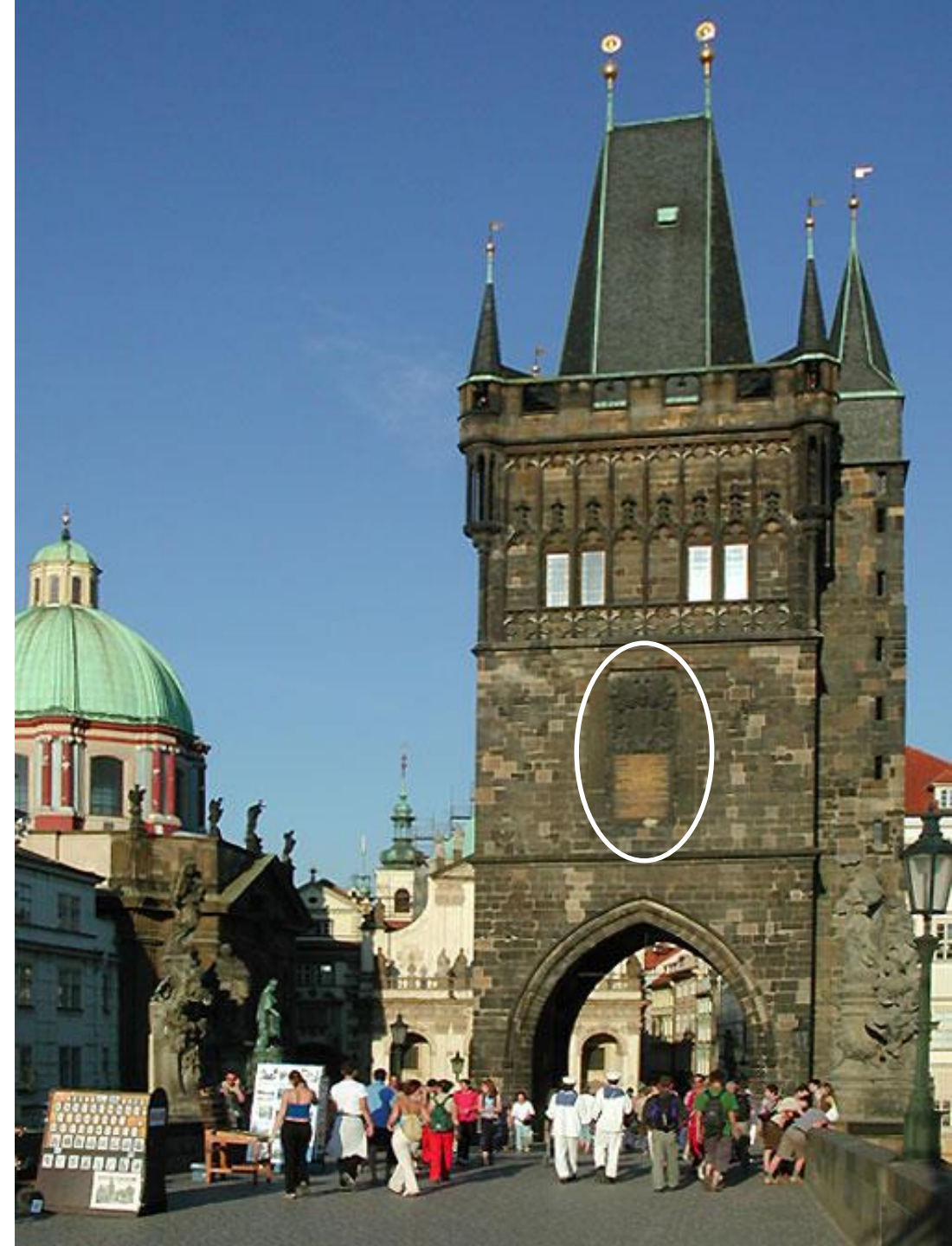
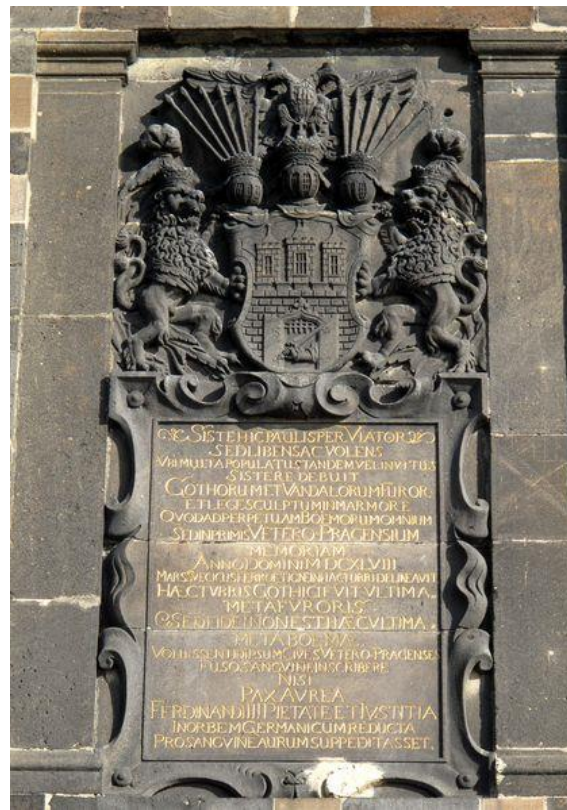
Síťová klenba, která podpírá vysoký průjezd věží, je zřejmě jakýmsi vývojovým předstupněm klenby svatovítského chóru, která pochází též od Petra Parléře. Z hutě Petra Parléře pochází také všechny sochy, které na věži nalezneme. Dnes jsou však již originály uschovány v Lapidáriu Národního muzea a sochy jsou nahrazeny kopiemi.

Západní strana věže je mnohem chudší, neboť otevřena k mostu často čelila válečným náporům. Věže bylo také kdysi užíváno jako vězení pro dlužníky a dodnes jsou na stěnách čitelné nápisy vězňů. Schodištěm po boku věže se vstupuje do pater, jež poskytují krásný pohled na Karlův most a panorama Hradčan.

Během třicetileté války byla věž několikrát odstřelována nepřátelskými vojsky, což vedlo k jejímu poškození. Poničena byla také v roce 1848 v období revolučních bojů, a proto muselo o několik let později dojít k rozsáhlým stavebním pracím na záchranu památky. Rekonstrukce probíhaly pod vedením českého restaurátora Josefa Mockera.

Staroměstská mostecká věž

Západní strana věže je mnohem chudší, neboť otevřena k mostu často čelila válečným náporům. Například na konci třicetileté války v roce 1648, kdy Prahu obléhali Švédové – tuto událost připomíná pamětní deska na stěně věže z roku 1650. Podle dochovaných pramenů zdobila tuto západní stranu věže podoba apokalyptické ženy (ženy sluncem oděné) v rámci tradice Zjevení sv. Jana, žehnající Karlu IV. a Elišce Pomořanské.

Staroměstská mostecká věž byla také součástí opevnění Starého Města pražského. Na první pohled nás jistě upoutá unikátní plastická výzdoba. Odráží se zde osobnosti dvou panovníků – Karla IV. vlevo a Václava IV., za jejichž vlády byla věž stavěna. Mezi vladaři je umístěna

socha sv. Víta, patrona věže. Další zemští patroni, sv. Zikmund a sv. Vojtěch, shlížejí nad nimi z vyššího patra věže.

Sochařská výzdoba

Ve dvacátém století byly původní gotické sochy z hutě Petra Parléře odstraněny a umístěny do Lapidária NM v Praze.

Na věž byly osazeny nejprve betonové, později pak pískovcové kopie.

Mostecká věž je zdobena znaky zemí, které byly součástí historického území Koruny české za vlády Karla IV.

Tajemno věže

Podobně jako jiná gotická architektonická díla k nám věž promlouvá svou tajnou řečí, jazykem symbolů, posvátné geometrie nebo číselných vztahů.

Sklon středověku, a období Karla IV. obzvláště, k symbolice nasvědčuje již sama chvíle založení věže, stejně jako Karlova mostu: roku 1357, 9.7. v 5 hodin 31 minut (135797531). Stejně tak symbolické je i členění věže do čtyř sfér. První je sféra **pozemská**, druhá pak **měsíční** zdobená mj. 28 kraby podél lomeného oblouku brány (28 dní oběhu Měsíce). Nad ní se nachází sféra **sluneční** (symbolizující královskou a císařskou moc) a konečně sféra **hvězdná**, symbolizovaná sochami svatých.

Při jedné z drobných oprav byly náhodou nahoře pod střechou objeveny dva záhadné nápisy, které čteny zepředu i pozpátku mají stejný text a nemají mezery mezi slovy. Tyto nápisy nedávají hlubší smysl, ale je prý v nich ukryta magická formule síly a moci. Zlý duch, který by se je pokoušel číst, se chytí do magické pasti - nekonečné smyčky, unaví se a upustí od zlých úmyslů vůči mostu. Podobné nápisy bývaly obvyklé na sakrálních stavbách zejména v Itálii.

SIGNATESIGNATEMEREMETANGISETANGIS

Signate, signate, mere me tangis et angis

(Zaznamenej si, zaznamenej a střež se, dotkneš-li se mě, zahyneš)

(Na vědomí tobě znamení, poskvrníš-li mě dotykem, zahyneš)

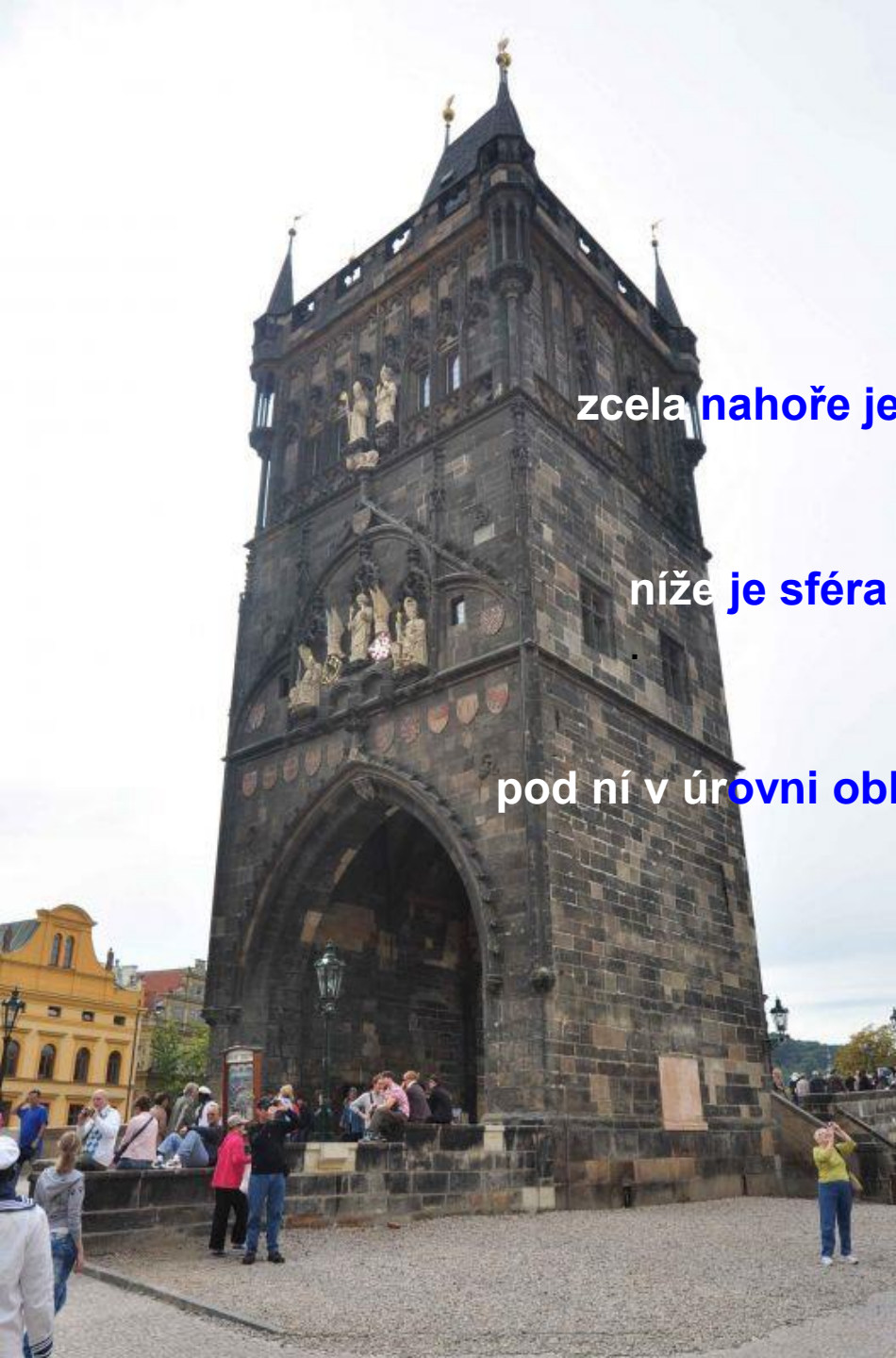
(Ukazuj se jako znamení (na obloze), marně se mne dotýkáš a po mně toužíš)

ROMATIBISUSBITOMOTIBUSIBITAMOR

Roma, tibi subito motibus ibit amor

(Říme, tobě náhle převraty bude obětována láska)

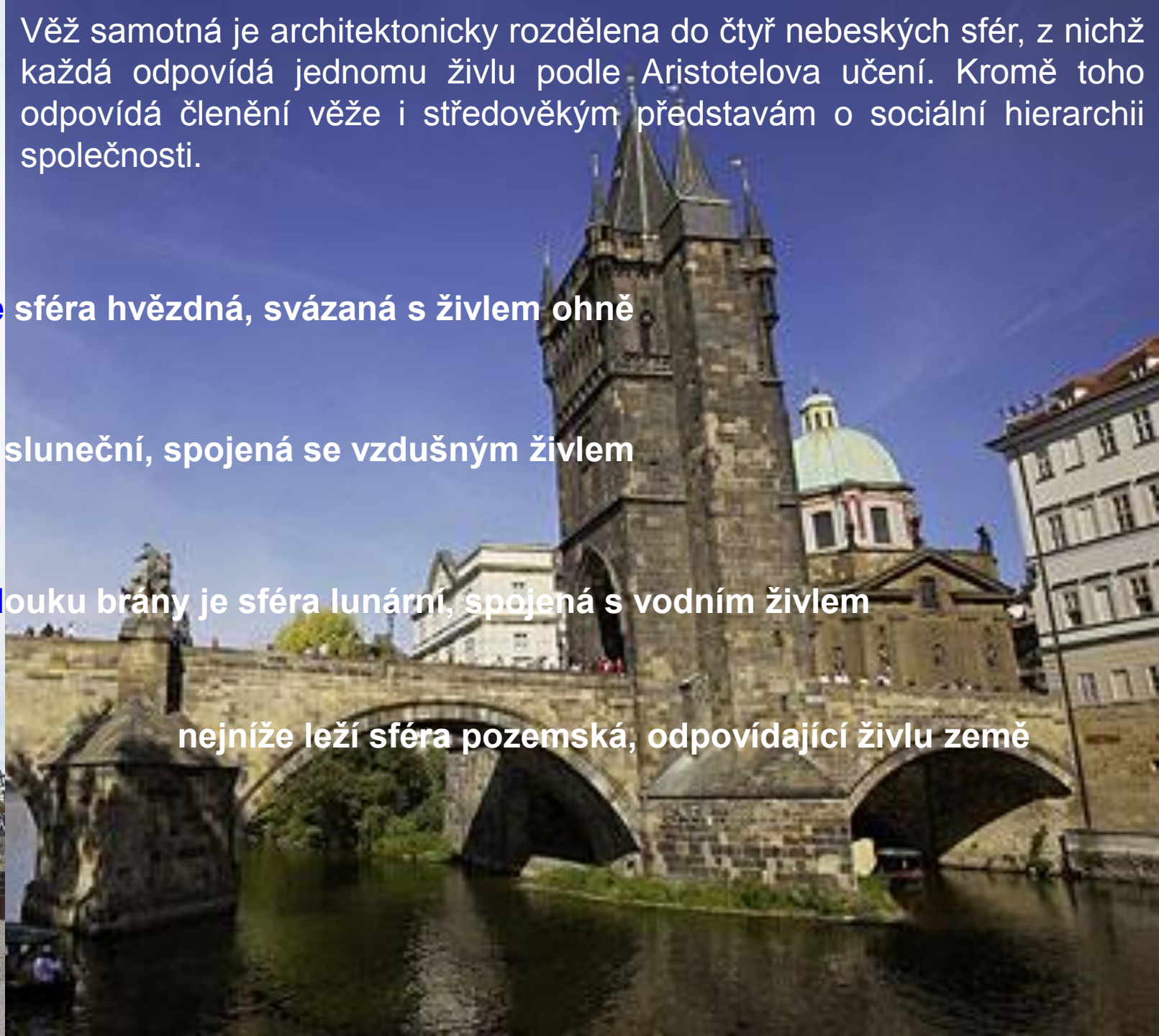
(Říme, skrze pohyby (hvězd) náhle přijde k tobě láska)

zcela nahoře je sféra hvězdná, svázaná s živlem ohně

níže je sféra sluneční, spojená se vzdušným živlem

pod ní v úrovni oblouku brány je sféra lunární, spojená s vodním živlem

Věž samotná je architektonicky rozdělena do čtyř nebeských sfér, z nichž každá odpovídá jednomu živlu podle Aristotelova učení. Kromě toho odpovídá členění věže i středověkým představám o sociální hierarchii společnosti.

nejníže leží sféra pozemská, odpovídající živlu země

zcela nahoře je sféra hvězdná, svázaná s živlem ohně

Zde stojí sochy zemských patronů - sv. Vojtěcha a sv. Zikmunda. Na nejvyšším ochozu věže je pak osmačtyřicet trojlístů, tedy počet souhvězdí tradovaných od dob řeckého astronoma Ptolemaia až do 15. století.

níže je sféra sluneční, spojená se vzdušným živlem

Toto patro zdobí sedící postavy Karla IV. a Václava IV. Po stranách soch obou panovníků jsou znaky Starého Města pražského a Markrabství moravského. Uprostřed, mezi oběma postavami, je umístěna socha sv. Víta, patrona mostu, po jehož obou stranách jsou znaky Svaté říše římské a Království českého. Nad svatým Vítem je umístěn znak plamenné Svatováclavské orlice. Na kamenné konzoli tu vyčnívá plastika lva, heraldický symbol Království českého. Jedinkrát v roce, v pravé poledne na den svatého Víta (15. června), **se stín lva dotkne erbu s orlicí**, aby symbolizoval sepětí svatováclavské tradice s institutem královské moci.

pod ní v úrovni oblouku brány je sféra lunární, spojená s vodním živlem

Přízemí věže, které tvoří v celé šíři brána s gotickými oblouky a specificky síťovým obrazcem klenby v průjezdu, je na východní straně, směrem ke Křížovnickému náměstí, zdobeno freskami Veraikonu s anděly, obrazem lazebnice, emblémy ledňáčka ve věníku a nad obloukem pásem znaků zemí Koruny české a Měst pražských.

nejníže leží sféra pozemská, odpovídající živlu země

Na levé straně věže asi ve výši 2 metrů je drobné žertovné sousoší: sedící postava mladé ženy, před níž klečí muž a svoji neposednou ruku má pod její suknicí.

Tajemno pokračuje...

Při (hypotetickém) pohledu z bývalé mostecké věže Juditina mostu o dni letního slunovratu, tedy 21. června, zapadá slunce za bazilikou svatého Jiří. Karel IV. však údajně nechal pro Karlův most použít mystický symbol ještě silnější - díváme-li se z vrcholu věže na katedrálu svatého Víta o letním slunovratu, zapadá slunce přesně v místě, pod nímž jsou za presbyteriem uloženy ostatky tohoto světce. Podle jiných pramenů zapadá o dni letního slunovratu slunce za katedrálou v místě, kde se nachází ve Svatováclavské kapli hrob svatého Václava, patrona a věčného vládce království.

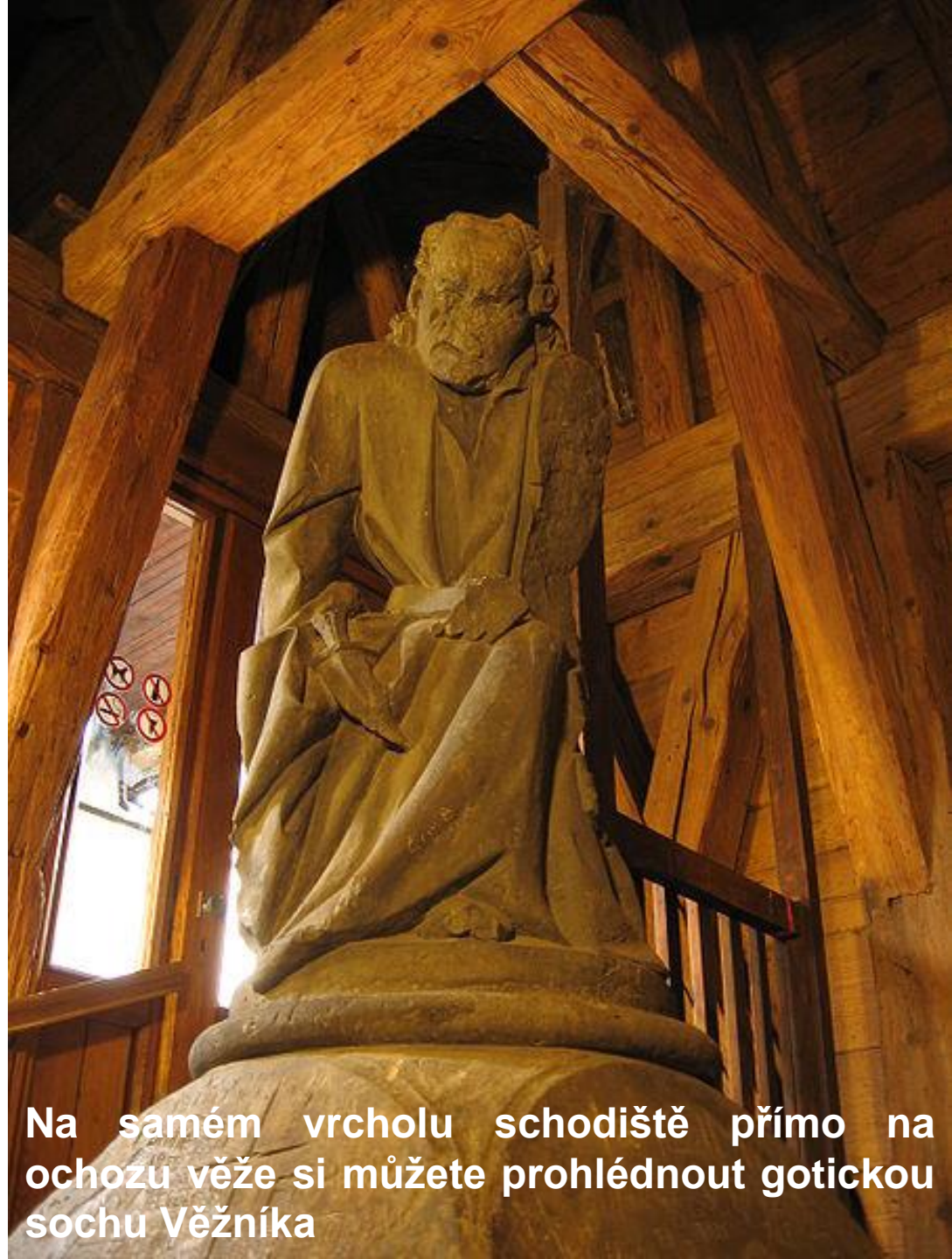
Kromě všech těchto tajemných symbolů je věž navíc i triumfálním, imperátorským obloukem na Královské cestě mezi Pražským hradem a Vyšehradem, tradiční korunovační pouti českých králů.

Až budete procházet pod klenutím brány, pozvedněte oči vzhůru. Přímo nad vámi visí v místě, kde se ve svorníku sbíhají žebra křížové klenby, kamenná královská koruna. Symbol toho, že český král touto branou projíždějící je pomazán a korunován z Boží vůle. A právě Bohu nyní odevzdává svou korunu jako symbol zpět...

Z ochozu Staroměstské mostecké věže po zdolání sto osmatřicet menších schodů je vidět Pražský hrad a přilehlé památky.

V prvním a druhém patře věže jsou unikátní novogotické trémové stropy. Strop je ve druhém poschodí doplněn o znaky pražských měst a zemí Koruny české.

Na samém vrcholu schodiště přímo na ochozu věže si můžete prohlédnout gotickou sochu Věžníka

**Výhled ze střechy Staroměstské
mostecké věže na Karlův most,
Malou Stranu a Pražský hrad**

**Staroměstská mostecká věž
z Karlova mostu**